

Swedish Massive

Resa nr. 30

27 februari – 3 mars 2025

Årets första resa gjordes av: Göran Seger, Göran Rörvall, Mats Rörvall, Håkan Lasses, Bo Eklund, P-H Eklund, Jan-Ove Johansson och jungfruresenären Håkan Asp.

Hur sätter man ord på fem dagar i Staines? Det är såklart en nästintill omöjlig uppgift.

Kortversionen är att vi som vanligt hade det väldigt trevligt och hann med det mesta som ska hinnas med.

Resans stora händelse var Göran Segers tillkännagivande att han nu tackar för sig som president efter 15 år och 30 resor till Staines.

Det är enormt hedrande att nu få ta över Staines-vimpeln efter Göran och bli någon slags ny lagkapten för Swedish Massive. Att summera Görans betydelse för vår gemenskap med staden och laget Staines i några fattiga ord tänker jag inte ens försöka. Vi vet alla att det är Göran som hållit ihop våra fria demokratiska själar under alla dessa resor. Alla gånger vi tystnat då presidenten lutat sig lite fram över bordet och höjt ett finger i luften och sagt: - För dom som vill är det bord bokat ikväll. - För dom som vill utgår det en promenad imorgon klockan 12. - För dom som vill finns det whiskey på rum 106. - För dom som vill är det frukost på The George imorgon kl 9. - För dom som vill...

Jag hoppas att vi är många som vill fortsätta att resa till Staines i många år framöver och skapa nya minnen och vänner för livet.

Torsdag.

Resan dit var nog bland det smidigaste vi upplevt. Inga problem på vare sig Arlanda eller Heathrow. Ankomsten till Premier Inn var så pass tidig att våra rum inte var klara för incheckning än. Då alla var lite törstiga efter den lyckade flygturen lämnade vi glatt ifrån oss alla våra ägodelar i hotellets förvaringsrum och gick med förväntansfulla steg den korta promenaden till The George. På kvällen var bord för åtta bokat på The Bells. Vi blev glatt överraskade av den mycket goda maten och ölen var det inget fel på heller. Det hanns även med lite trevligt småprat med lokalborna och personalen som sig bör. Jag får här ödmjukast tacka för den fina sången samt lilla snapsen som kom in för att fira mina femtio första levnadsår. Efter detta tog några kväll, andra tog nästan kväll. Undertecknad och Håkan L gick intet ont anande in på The London Stone som hade karaokekväll...

Fredag.

På fredagen var alla lite spralliga och uppspelta inför Görans minutiöst välplanerade heldagsaktivitet. Nu var det dags att på allvar vattna de blå klortabletterna och visa vad Swedish Massive är gjorda av. Vi skulle ut på Pub Crawl! Och vilket crawl det blev sedan. Redan kl 11 tog vi en föråkare på The George. Sedan den trevliga promenaden bort till Wheatsheaf And Pigeon där vädergudarna gav de flesta av oss en möjlighet att bocka av årets första uteserveringsöl redan i februari.

Nu hade vi god studs i sulorna och magarna började så smått kurra lite. Bord var bokat på nästa stopp som blev Three Horseshoes. Här fick vi god mat och dryck och vi var inte ensamma. Stället var fyllt till sista stol en fredag kl 14. Efter det bar det av till Turks Head. Där hade vi tänkt ta vår välförtjänta kaffe och cognac efter maten. John, som äger Turks Head, hade dock inte serverat en kopp kaffe någonsin på sin pub och upplyste oss med ett asgarv att kaffe dricker man på kafé. Han kom ihåg vårt senaste besök då vi hade förbokat ostmackor. Turks Heads övriga två besökare fick Swedish Massives historia i kortversion och blev så

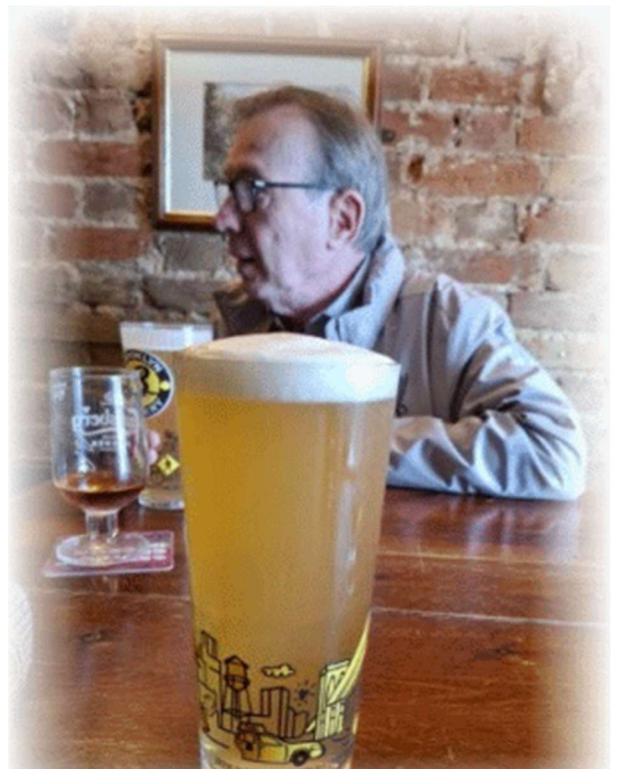
imponerade av vår "true dedication" att vi blev bjudna på varsin öl. Bartendern John fick även han lite feeling och plötsligt hade vi varsin rosa tequila i handen. Turks Head får fem tomma kaffekoppar i betyg för gästvänligheten denna eftermiddag. Efter detta fortsatte pubkryparna till en näst intill fullsatt pub som var en ny bekantskap för mig - The Old Red Lion. Här var fredagskvällen i full gång och vi kunde konstatera att vi tagit vår Pub Crawl i mål.

Fint fredagsväder = uteförplägnad

Per-Henriks entusiasm över generositeten på Turks Head är uppenbar

Vår President och reseledare

Lördag

Lördag = matchdag! Nu skulle vi äntligen få se Staines & Lammas på "The Moor" igen. Efter många turer hit och dit angående motstånd och hemma- eller bortamatch blev det till slut klart att det blev en hemmamatch kl 15 mot PFC Victoria. Motståndet var ett lag med polacker visade det sig och var snäppet bättre om vi ska vara helt ärliga. 0-1 kändes rättvist och vi var alla inställda på en förlust då den mycket kompetenta domaren lyckades hitta en straff på övertid. 1-1 och slutvissla. Vi sponsrade matchbollen och utsåg Man of the match som vi brukar. I ärlighetens namn var det väl inte den mest underhållande match vi bevittnat. Underlaget var nyckfullt och vi hade lite huvudbry att utse MOTM. Men glada över en poäng på kontot åkte vi tillbaka in till stan igen. Aftonen avslutades med en välbesökt hemmafest på Göran och Görans rum där Göran S berättade att detta var hans sista resa som president och lämnade över Staines-vimpeln med varm kram till mig.

Göran S delar ut priset till MOTM

Söndag

På söndagen hade vi stämt träff med Steve Parsons och Dave Quin på the George. Steve kom in med ett brett leende och sin leksandshalsduk runt halsen. Med livet som insats korsade vi sedan gatan utanför the George och fick mat i magarna på turkiska restaurangen The Flamm. Vi lärde oss att turkisk öl öppnar man själv för hand och fick god grillad mat. Undertecknad däckade efter lammkorvarna och bäddade ner sig på hotellet med hosta och feber. Resten av gänget gick till The Swan på andra sidan älven och träffade Frances, Allison och Phil. Från de bilder jag sett så verkar det som att jag tyvärr missade en mycket trevlig kväll.

The Swan i söndagsskymningen

Måndag

Tidig hotellfrukost och väntan på en buss som till slut kom. Hemresa och hejdåkramar på Arlanda. Ännu en lyckad resa till ända.

Och...

- För dom som vill ses vi snart på terminal 2 igen.

All the best,

Per-Henrik Eklund
President

Bilder: Bosse, Hakan A, Håkan L och Per-Henrik